

۱۸ خرداد روز اعتراض است

گفتگو با منصور حکمت

هفتگی : به انتخابات رئیس جمهوری اسلامی ایران چند روزی بیشتر نمانده است. سیاست حزب کمونیست کارگری ایران راه انداختن جنبش عدم شرکت در این مراسم، جنبش نه گفتن به جمهوری اسلامی بوده است. امروز این جنبش در ایران ابعاد وسیعی پیدا کرده حتی گفته میشود ۷۰ تا ۸۰ درصد در این مراسم شرکت نخواهند کرد. بعلاوه تقریباً همه تشکل های سیاسی بتدریج به موضع "تحریم" این انتخابات رسیده اند. آیا این موقعیتی است که حزب برای شکل دادن به آن تلاش کرده است؟

منصور حکمت: بنظر من این قبل از هرچیز واقعیتی است که حزب ما سعی کرده است به گروههای مختلف موسوم به اپوزیسیون تفهیم کند. این واقعیت که مردم ایران خواهان رفتن رژیم اسلامی اند، که رای دادن به خاتمی در چهارسال پیش نه نشان سازش مردم با حکومت و توهم به پدیده اصلاح طلبی اسلامی و دستگاهی، بلکه یک دخالتگری سیاسی برای بهم ریختن قدر قدرتی حکومت و یک اعلام انزجار توده ای از نظام بوده است. حزب کمونیست کارگری در این چهار سال به سخنگوی اصلی، و به یک معنی در یک مقیاس اجتماعی به تنها سخنگوی این رادیکالیسم و سرنگونی طلبی پیشرو در میان مردم تبدیل شد. بویژه در این دو سال آخر که حزب در یک مقیاس وسیع توده ای به مردم ایران دسترسی پیدا کرد و تبلیغات و افشاگری های آن هرروز بگوش میلیونها نفر در ایران رسید، خود حزب به یک عامل موثر در سمت و سو دادن و گسترش این رادیکالیسم در داخل ایران و پس راندن گروههای "اپوزیسیون" مدافع حکومت اسلامی و کمپ موسوم به دوم خرداد در خارج کشور بوده است. امروز کمونیسم کارگری و حزب به معنی اخص کلمه جای خود را در تبیین بخشهای مختلف مردم، چه چپ و چه راست، از اوضاع سیاسی و روندهای محتمل آتی، آلترناتیوهای موجود و غیره باز کرده است. حزب اکنون در مرکز معادلات سیاسی ایران است و پرچمدار مقابله با حکومت و طرفداران ریاکارش در اپوزیسیون است. حزب قطعاً در ایجاد و حفظ این فضای رادیکال در ایران سهم داشته است. اما ابداً این وضعیت محصول کار حزب نیست. برعکس، موفقیت حزب در این سالها محصول این واقعیات سیاسی در ایران است که خود ریشه در بحران اقتصادی و سیاسی و فرهنگی موجود در جامعه ایران دارند. فضای امروز دارد این واقعیت را به هر ناظری اثبات میکند که حزب کمونیست کارگری آن جریانی بوده است که در تمام این مدت نبض جامعه را در دست داشته و خواستها و روحیات مردم و دینامیسم اوضاع سیاسی را میشناخته است. ما رادیکالیسم مردم، علاج ناپذیری اوضاع حکومت و ماهیت جدال جناحها را میشناختیم و مدام تاکید میکردیم. این ما بودیم که در مقابل همه "دگراندیشان" سفارتی و دکتور دوم خردادی های متفرقه، از ناسازگاری مردم و حکومت و ناتوانی دوم خرداد از مهار سرنگونی طلبی و مردم و ناممکنی یک جمهوری اسلامی دوم سخن میگفتیم. الان این نکات حتی احتیاج به استدلال هم ندارند. همه شان دارند میگویند. خودشان دارند میگویند. میزگردهای خارج کشور با کمبود شدید سخنرانان دوم خردادی و "اصلاح طلب" مواجه شده اند! کسانی که چهارسال پیش بخودشان انتقاد میکردند که چرا انتخابات قبلی را تحریم کردند و بقول خودشان "از مردم عقب ماندند" الان با رشادت تمام جلوی صف تحریمند! حتی اکثریتی ها و جمهوری خواهان متفرقه، که انجمنهای مدافعان حجابیان و وزارت اطلاعات فخریه رژیم در خارج کشور هستند، صریحاً اعلامیه میدهند که "مردم، با علم به تقلبی بودن انتخابات و غیر دمکراتیک بودن

آن لطفا وسیعا در انتخابات شرکت کنید و دوباره به خاتمی رای بدهید!" دبیرکل حزب دمکرات کردستان به رادیو فرانسه اعلام میکند که خاتمی کاندید کل نظام است و هدفش حفظ حاکمیت است و نه اصلاحات! خیمه شب بازی دوم خرداد تمام شده. حزب کمونیست کارگری و مردم ناراضی و رادیکال فضای امروز ایران را میسازند. اما تحریم انتخابات موضع ما را بیان نمیکند. تحریمیون امروز هنوز از مردم عقب اند. صحبت بر سر رای ندادن نیست. این فرض ماست. صحبت بر سر تبدیل روز انتخابات به یک آکسیون وسیع اعتراضی تمام کشوری علیه حکومت است.

هفتگی : چه تفاوتی بین موضع حزب و صرفا عدم شرکت در این مراسم که سیاست تقریبا همگانی جریانات سیاسی است، وجود دارد؟

منصور حکمت: موضع ما تجمع، پیکت و تظاهرات در محل حوزه های اصلی انتخاباتی است. در خانه ماندن و رای ندادن از اوضاع عقب است. کافی نیست. ما میخواهیم مردم در محل حوزه های انتخاباتی، تجمع کنند، نه فقط رای ندهند، بلکه درست مانند پیکت های کارگری صف ببندند و با کسانی که میخواهند رای بدهند بحث کنند و منصرفشان کنند. به آنها بگویند رای دادن در این انتخابات مهر مشروعیت زدن پای نفس وجود این حکومت است. ماهیت جناحها را افشا کنند. روز انتخابات باید به وسیع ترین مجمع عمومی های مردمی در محل حوزه ها تبدیل بشود. بحث و جدل باید داغ بشود. باید شعار داد، نه گفت، محکوم کرد و اراده واقعی مردم ایران را به نمایش گذاشت. حکومت خودش روز و ساعت و محل تجمع ما را اعلام کرده است. خودش ما را به حضور در آن محل دعوت میکند. این بهترین فرصت برای اولین تظاهرات همزمان میلیونی در سراسر کشور علیه حکومت است. برخی بطور کلی از نه گفتن به انتخابات و تظاهرات در آن روز سخن میگویند. این بنظر ما مبهم و ناکارساز است. این تجمع و تظاهرات باید در محل حوزه های رای گیری شکل بگیرد. در ادامه خود میتواند این تجمعات به راهپیمایی های بزرگ منجر بشود. اما این تجمع و پیکت اولیه حیاتی است. تمام توجه ها معطوف به این حوزه هاست. هر اتفاقی در آن محل بیافتد توسط خود ماشین خبری و تبلیغاتی بورژوازی وسیعا منعکس و ثبت میشود. پاسخ ما به نمایش انتخاباتی باید در همان محل داده بشود. این آسان تر است، توده گیر تر است، چشمگیر تر است.

هفتگی : میگویند رفتن و جمع شدن در مقابل محل های رای گیری خطرناک است. رفتن به مقابل لانه زنبور است بنابراین نباید این کار را کرد. در این مورد نظر شما چیست؟

منصور حکمت: رفتنش که خطرناک نیست، چون خودشان میگویند بیائید رای بدهید. صحبت بر سر نوع عملی است که ما در محل میتوانیم انجام بدهیم. رای بدهیم یا معطل کنیم و بحث کنیم تا جمعیت انبوه تر بشود و بعد کار را به پیکت و تظاهرات بکشیم. از پیش میشود قرار گذاشت و با تعداد قابل ملاحظه ای به محل رسید تا کسی انگشت نما نشود. فراموش نکنید نیروهای انتظامی و اوباش رژیم در این روز باید خودشان را در کل کشور پخش کنند. در سر هر تک حوزه تعداد مردم به مراتب از اینها بیشتر است. در واقع آنها هستند که دارند به لانه زنبور میایند. و اگر بخواهند دخالت کنند خود بر تشنج در محل حوزه انتخاباتی می افزایند. بعلاوه دستشان در ممانعت از حضور مردم در محل، گفتگو، بحث درباره انتخابات و نماینده ها بسته است. پیکت و تظاهرات باید در یک سیر طبیعی در متن انبوه شده جمعیت و داغ شدن بحث ها و در یک فرم بظاهر

خودبخودی شکل بگیرد. آژیتاتور ها و فعالین سیاسی نباید تا وقتی از قدرت انبوه جمعیت مطمئن نشده اند خودشان را انگشت نما بکنند. اینها را خود مردم و بویژه فعالین سیاسی و جوانها میدانند. یک نکته دیگر اینست که خود رژیم‌ها از موضع واحدی به این پدیده نگاه نمیکنند. در قبال انتخابات و کاندیداها اختلاف دارند. همه این فاکتورها به نفع ما کار میکنند. این یک فرصت بسیار مناسب برای ابراز وجود مستقل و میلیتانت مردم است و نباید از دست برود. مطمئن باشید هر جا این آکسیون سر بگیرد، فردا تصاویرش را رسانه های جهان بعنوان جلوه تحرک مستقل مردم علیه کل حاکمیت اسلامی و جناح هایش در صدر اخبار خود خواهند گذاشت.